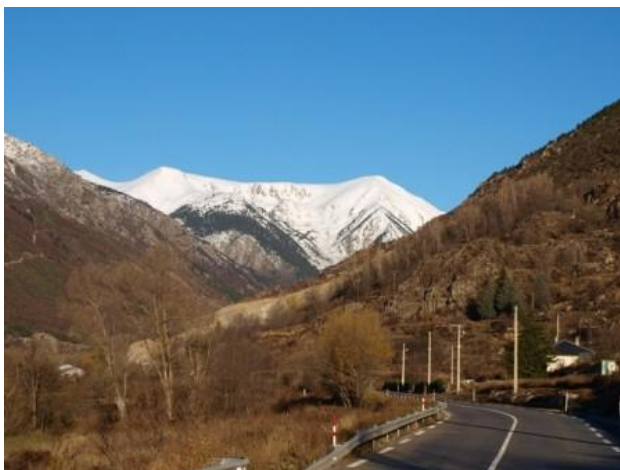

PIC DE FONT FREDA

Alta Cerdanya

des de l'estació de Portè-Pimorent

Distància	9,4 km
Desnivell acumulat	950m
Nivell de dificultat	moderat
Data	27 de juny de 2009
Cartografia	IGN. 2249 OT La Guingueta d'Ix (Bourg-Madame)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=441226

El Pic de Font Freda (o Fontfreda), a llevant de la Serra de l'Orri de la Vinyola, s'alça sobre Portè, a la capçalera de la Vall del Querol. A la imatge una vista presa des de la carretera al Coll de Pimorent.

Els camins per accedir-hi son poc definits. Pot ésser per això que l'havíem intentat en dues ocasions anteriors, sense sortir-nos-en. Els mapes coincideixen en el que, des del Coll de l'Orri de la Vinyola, ressegueix la carena de la serra vers llevant. És el més fressat, però també el més llarg. En altres mapes se'n ressenya un que, des del Roc de les Ombres s'enfila per la carena de gregal (NE). El varem seguir de baixada. També en trobem ressenyat un altre des del veí Pic de l'Estanyol, seguint la cresta nord que baixa del cim. Però aquesta cresta, força àeria, és com a mínim «entretinguda».

Nosaltres vàrem pujar-hi seguint parcialment un camí que no apareix a cap del mapes consultats, mercès a una ressenya d'en Pere Robert, al seu lloc web «Camins» i que des de la Bassa de l'Orri de la Vinyola s'adreça a l'estany del mateix nom i enfilant-nos per una llarga pala que baixa del coll que hi ha entre el Font Freda i els dels Orriets.

La ruta circular que us presentem parteix de l'estació d'esquí de Portè-Pimorent. No és difícil ni llarga i el desnivell és moderat (960 m). Però per l'absència de camí fressat i senyalitzat en força trams i el fet que creua diverses tarteres on cal transitar sobre blocs de granit i ajudar-se de tant en tant amb les mans, ens el fan considerar de dificultat mitjana. Per la seva orientació nord, podem trobar-hi congestes fins a primeries d'estiu.

A la carretera N320, poc abans d'arribar al Coll de Pimorent procedents de la Tor de Querol, sortim per l'esquerra per accedir a l'estació d'esquí de Portè-Pimorent on deixem el vehicle i comencem l'excursió. (1.863 m).

Marxem en direcció entre ponent i garbí (SO) per una pista de servei de l'estació entre el telesquí (esquerra) i el Rec de l'Orri (dreta), en modera pendent, fins a l'estació inferior del Telecadira del Pic de la Mina. Després travessem el Rec de l'Orri i per l'esquerra, abastem la Bassa de l'Orri de la Vinyola (2.100 m, 35'). Des d'aquest petit estanyol (que no cal confondre amb l'estany gran situat més amunt) podem albirar tota la coma amb el cims que l'envolten. De ponent a llevant el Pic de la Mina, el Coll de l'Orri, les Punes de la Vinyola, el Pic de les Valletes i, sobre nostre, el Pic de l'Estanyol que ens amaga el de Font Freda.

Vers garbí, pel marge dret de la bassa, surt un corriol senyalitzat amb fites, poc definit. Segueix el curs del torrent que nodreix l'estanyol, ara per un marge, ara per l'altre. Pendent moderat amb algun tram planer. Més endavant el corriol es defineix, però torna a desdibuixar-se en travessar herbeis i tarteres. Resseguim la falda de ponent del Pic de l'Estanyol i després salvem un contrafort que baixa per ponent del Pic de Font Freda.

El camí segueix en la mateixa direcció vers l'Estany de l'Orri de la Vinyola que no podem albirar, assentat rere un contrafort. Però nosaltres l'abandonem. Vers sol ixent podem albirar un coll i una àmplia canal que en baixa. Per migdia la canal la tanquen abruptes parets que es despengen del Pic dels Orriets. La part central te trams herbats però també terreny descompost. La part nord, la que correspon al contrafort que baixa del Pic de Fontfreda, és una llarga llesca herbada i sembla més fàcil. És per aquí per on decidim enfilarnos. No sense abans haver de superar un bon tram de tartera.

Amb llaçades anem superant la llesca, de fort pendent. Més amunt, quan ja tenim a la vista rere nostre l'Estany de l'Orri de la Vinyola, el és suavitzat notablement i, quan esdevé planer, quasi sense adonar-nos-en, abastem el cim occidental. El del Font Freda (o Fontfreda) és un cim que conforma un ampli penedrà del que apanes en sobresurten dos turons de la mateixa alçària. En poca estona accedim al turó oriental coronat per una gran fita, un recer de pedra i dues petites estacions repetidores. (2.738 m, 2h 45').

Gaudim d'una bella vista de la Vall de la Vinyola, de la Coma d'Engràcies i de la Vall de Fontviva. I els cims que les envolten dels que en sobresurten els Peric, el Puigpedrós de Lanós, el Coma d'Or i el massís del Carlit. Vers garbí destaca el Puigpedrós. I a ponent els cim de la Serra de l'Orri de la Vinyola (Orriets, Valletes, Punes de la Vinyola i Font Negra) i més enllà els d'Envalira. També albirem fins al circ de Pessons, l'Alt del Griu i els de Cubil. La boira, que des de primera hora ha restat arrapada a la vall i els cims de l'Arièja no ens deixa destacar els cims que s'alcen al nord.

Per retornar ho fem per la carena que baixa vers gregal (NE). No hi ha camí fressat. Hi trobem fites escadusseres i tiranys del pasturatge. El pendent és fort i cal esquivar alguns esperons rocallosos, per la dreta o l'esquerra, segons el nostre millor criteri, però sense apartar-nos mai de la carena. Així fins a les Basses de Font Freda on creuem el torrent que baixa de la comella que hi ha entre el Pic de l'Estanyol i el de Font Freda. Després remuntem breument fins al coll que hi ha sota el Roc de les Ombres (2.326 m., 4h).

Baixem del coll per la Coma de l'Estanyol en direcció nord primerament, virant a gregal més avall. El camí és poc fressat però en canvi hi trobem fites molt sovintejades. Quasi a baix, ens cal tornar a creuar una bona tartera. Caminem fins abastar el telesquí de Font Freda, a l'alçada d'una cabana de servei de l'estació, i el seguim fins a l'Estanyol i les instal·lacions de l'estació que hi ha a la vora. És un llac força artificial freqüentat per pescadors. (2.055 m, 4h 45').

A partir d'aquí solament ens resta seguir la pista que, amb un parell de llaçades, ens porta fins al punt d'inici. (5h 8').